

Posudek bakalářské práce

posudek vedoucího práce		oponentský posudek X		
Studijní program	Specializace v pedagogice			
Studijní obor	Dějepis a německý jazyk se zaměřením na vzdělávání (B D-NJ)			
Název práce	Das Werk von Johannes von Saaz <i>Ackermann aus Böhmen</i> in zwei Theaterdarstellungen			
Autor/ka práce	Kristina Strejčková			
Vedoucí práce	PhDr. Viera Glosiková, CSc.			
Oponent/ka práce	Mgr. Eva Markvatová, Ph.D.			
Hodnocení práce				
Obsah práce	odpovídá názvu práce	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá názvu práce
Struktura práce	odpovídá zcela tématu X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Formální úprava	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Citace v práci	odpovídají normě X	odpovídají s připomínkou	odpovídají s výhradou	neodpovídají
Přílohy práce	vhodně doplňují téma X	netýkají se tématu	jsou nevhodné k tématu	nejsou v práci uvedeny
Seznam literatury	odpovídá tématu	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Počet stran práce	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Celkové zpracování tématu	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Celkové hodnocení			vyhověl/a – výborně (1)	nevyhověl/a
Doporučení k obhajobě			Doporučuji X	nedoporučuji

Připomínky, výhrady, zdůvodnění:

Kristina Strejčková dostatečně prokázala odpovědný a originální přístup při řešení zadané problematiky. Stanovený cíl rozebrat oba jevištní pokusy o zdivadelnění filosofického dialogu Oráč z Čech naplnila v plném rozsahu. Práce je logicky členěna, výsledky analýzy přesvědčivě prezentovány. Velmi kladně hodnotím především originalitu práce, k níž patří již samotný výběr tématu. Navíc se jí podařilo využít a získat řadu mimořádně zajímavých materiálů (nahrávka opery, fotografie, interview s hlavními představiteli, dobové recenze, korespondence apod.). Začleněním všech těchto prvků se její text stává mimořádně čtivým a zajímavým.

Přesto mám malou připomínku: ve své bakalářské práci uvádí studentka na str. 10 zevšeobecňující tvrzení týkající se pojetí smrti ve středověku. Kolem roku 1400 dochází podle ní ke změně chápání tohoto fenoménu, jelikož se postupně vytrácí důvěrně prostý a tichý vztah ke smrti. Tento názor by měl být více podložen věcnou argumentací a důslednou citací. Studentka doslova píše: „Die einfache und stille Aufnahme des Todes war gegen das Jahr 1400 verloren.“ / „Jednoduché a prosté přijímání smrti bylo kolem roku 1400 ztraceno“. Není zcela jasné, odkud studentka své poznatky čerpá – v sekundární literatuře se totiž většinou setkáváme s odlišným názorem, totiž že až do počátku 18. století přetrvává ve společnosti více či méně model „ochočené smrti“, který je charakteristický důvěrně prostým vztahem lidí ke smrti a veřejnou povahou smrti. Smrt je pro tehdejší lidi blízká, důvěrně známá. Nepřiměřenou citovost a přehnaný individualismus zmiňuje např. Philippe Ariès ve svém díle *Dějiny smrti* (česky 2000) až v souvislosti s 19. stoletím: „Kdysi rozptýlená citovost se nyní soustředila na několik vzácných bytostí, jejichž ztráta je nesnesitelná a vyvolává dramatickou krizi – *smrt blízkého*“ (Ariès 2000: 377).

Otázky k obhajobě:

- 1) Proč se postoj ke smrti představený v tomto filozofujícím dialogu od této teorie tolik odlišuje (Oráč z Čech nezačíná tak, že člověk chápe smrt jako úrdek boží, jemuž se má odevzdaně podrobit a nechápe smrt jako bránu k věčnosti). Dá se proměna pojetí smrti vůbec časově ohraničit či kategorizovat?
- 2) Jaký je Váš osobní pohled na vizuální a myšlenkové ztvárnění Smrti v obou představeních? Co Vás konkrétně zaujalo?

V Praze dne 21. 7. 2011

Mgr. Eva Markvartová, Ph.D.
podpis